Ч. 283. Пятниця 11 січня 1907 (29 грудня 1906). Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсманя ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Запрошенє до передплати.

За кілька днів кінчить наше видавництво шіснайцятий і розпічне сімнайцятий рік. Наші Вп. Читателі — а єсть між ними богато таких, котрі читають „Народну Часопись“ від самого початку єї видаваня — оцінять найліпше вагу і значінє нашого видавництва. Длятого пригадуємо нашим Вп. Читателям і звертаємо ся до них з просьбою, щоби старали ся відновити передплату як найскорше так, щоби наклад можна зараз з початком нового року управильнити. Тих Вп. Читателів, котрі хотять передплачувати „Народну Часопись“ через ц. к. Староства, просимо звертати ся як найскорше до дотичних ц. к. Староств і там складати передплату а не слухати тих, котрі може відводять від того та кажуть, що там передплати не приймають. Рівночасно звертаємо ся з просьбою і до всіх наших Вп. Читателів, щоби старали ся приєднувати для нашої часописи нових передплатників, памятаючи на то, що тим зроблять не малу прислугу тій части нашої суспільности, котрій потреба як найбільшої просьвіти і науки, а се можемо сьміло сказати, що ніяка з руских часописий не дає тілько і так ріжнородного матеріялу для науки і забави як „Народна Часопись“.

„Народна Часопись“ буде й на дальше держати ся тої самої проґрами що доси та буде попри вісти політичні подавати як найобширнійший і найвсестороннійший материял до читаня, передовсім добірні повісти і оповіданя, а відтак всілякі відомости з ріжних галузий науки, та фахові відомости з господарства, гіґієни і вихованя.

Передплату на „Народну Часопись“ приймають на провінциї ц. к. Староства а у Львові аґенция дневників п. Соколовского, пасаж Гавсмана ч. 9. Можна також присилати просто до нашої Адміністрациї, але тоді з пересилкою почтовою. Хто хоче відбирати в ц. к. Старостві, нехай там складає передплату.

Передплата в Аґенциї дневників п. Соколовского, пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	. 4 К 80	сот.
на пів року	. 2 „ 40	„
на чверть року	1 „ 20	„
місячно . . .	— „ 40	„

Поодиноке число 2 сотики.

З почтовою пересилкою в Адміністрациї „Народ. Часописи“ ул. Чарнецкого ч. 12:

на цілий рік	. 10 К 80	сот.
на пів року	. 5 „ 40	„
на чверть року	2 „ 70	„
місячно . .	— „ 90	„

Поодиноке число 6 сотиків.

Вісти політичні.

Закритє Делеґаций. — З Ради державної. — Смерть шаха перского.

В понеділок, дня 7-го с. м. по полудни відбуло ся послідне засіданє австрийскої делеґациї в сій сесиї. На порядку дневнім було справозданє комісиї буджетової о надзвичайнім войсковім буджеті і о справі достав для войска. Промавляло кільканайцять бесідників, а по вичерпаню дневного порядку перервано засіданє на пів години, аби буджетова комісия мала час приготовити ґенеральнє справозданє о буджеті. По перерві розпочали ся на ново наради. Справоздавці заявили, що обі делеґациї, угорска і австрийска приймили згідно цілий спільний буджет. Ухвалено відтак постанову, що австрийска делеґация і єї комісиї мають право запрошувати пп. міністрів австрийских на свої засіданя, аби від них засягати потріб-

17)

З подорожий по Австралії.

Після П. Беллярді'го, П. Фішера, дра Фікка і др

зладив К. Вербенко.

(Дальше).

9. Тасманія.

На яких 120 миль на полудне від Австралії лежить остров Тасманія, котрий разом з 25 малими островами, які до него належать, займає 67.894 квадратових кільометрів і тягне ся з півночи на полудне 170 миль, а від всходу до заходу 160 миль. Цілий остров єсть гористий а два головні пасма гір тягнуть ся більше менше від півночи на полудне; вершки сих гір доходять до висоти 1545 метрів. Межи обома тими пасмами єсть велика заглубина, посеред котрої знаходить ся озеро зване Ґрет Лек (Great Lake — Велике озеро), котре займає 28 тисяч акрів або 11.340 гектарів та лежить як і другі поменші озера на сім острові в дуже живописній стороні. Істория сего острова і єго природи так інтересні, що годить ся трохи обширнійше о нім поговорити.

Відкритє острова Тасманії звязане з поетичним чаром любови. Авель Янзен Тасман, молодий мореплавець, що мав більше здібности як гроший, залюбив ся був в Марії, донці голяндского ґубернатора в Батавії, Антона Ван Дієменa. Щоби молодцеви вибити єго любов з голови, зробив єго ґубернатор комендантом ескадри, зложеної з двох кораблів і післав в похід на води, звані тоді великим полудневим морем. Молодий і відважний, а залюблений мореплавець перебув подорож щасливо і відкрив остров Тасманію, котрий назвав по імени батька своєї милої „краєм Ван Дієменa“, щоби в той спосіб піддобрити ся ґубернаторови. Кілька инших місць назвав знов іменем своєї милої, так н. пр. між иншими красний, живописний остров, котрий ще й нині називає ся „Островом Марії“ (Марія Айленд — Maria Island). Було то дня 24 падолиста 1642 р., коли Тасман відкрив сей остров. Дня 1 грудня станув він зі своїми двома кораблями в заливі на полудне від Мария Айленд і назвав єго по імени голяндского намістника заливом Фредеріка-Гендрікса.

Вийшовши тут на беріг, вбив він в землю дошку, на котрій були виписані імена всіх участників сеї експедициї, і вивісив голяндску хоругов. З жителів острова не було тут ані сліду, лиш десь далеко видко було дим і було чути якісь крики. До дальших розслідів ся виправа не була приготовлена і длятого вернула назад лиш з тою радістною вістию, що відкрила новий край. Тасман одержав шляхотство, а держава визначила єму річну платню аж до смерти. Тепер вже не стояло єму нічо на перешкоді, щоби одружив ся зі своєю милою. Новівідкритий остров називав ся від сеї пори краєм Вандієменa а сю назву змінено аж в пізнійших часах на Тасманію, але побіч неї уживає ся ще й давна.

В 1772 р. заплили були до Тасманії Французи під проводом Маріона ді Френа, але зачепили собі туземців і не вдіяли нічого. Капітан Кук (Cook) підчас своєї третої подорожі заплив був дня 26. січня 1777 р. до острова Брюні в полудневій стороні від Тасманії і вийшов тут на беріг та видів якихсь людий, котрі однак повтікали в глубину краю. В 1792 р. був на Тасманії капітан Брюні і навязав з туземцями дружні зносини.

Зразу не знали, що Тасманія то окремий остров і гадали, що то лиш якась часть Нової Голяндиї, як тоді називано теперішну Австралію; лиш Кук здогадував ся, що то остров. Аж лікар Юрий Бас, котрий з ґубернатором Гунтером приїхав був до кольонії в Австралії, почав був здогадувати ся із сильного похвату води в тій части моря, що відділяє Тасманію від Австралії, що то якийсь канал а не широке море. Діставши від ґубернатора відповідні средства, відкрив він 4. січня 1798 р. теперішний Вестерн Порт в полудневій Австралії та переконав ся, що великий пролив відділяє остров Тасманію від Австралії. Наконець корабель „Норфольк“, що в 1799 р. виплив був із Сідне, обплив щасливо цілий остров довкола та вернув назад до міста, з котрого виплив. Море межи островом а австральскою цілеччиною названо проливом Баса.

Коли в 1803 р. Французи хотіли заняти Тасманію і їх фльота під командою адмірала Бодена крутила ся вже коло острова, вислав анґлійский ґубернатор Новополудневої Валії, Кінґ, мале число моряків під проводом поручника Джона Бовена і випередивши Французів, вивісили на острові анґлійску хоругов та основали там першу анґлійску кольонію, котру на-

них пояснень. Вкінци п. міністер справ заграничних бар. Еренталь подякував делеґатам в імени Є. В. Цісаря за патриотичну і ревну працю, а президент кн. Льобковиц підніс трикратний оклик в честь Монарха і по тім закрито сегорічну делеґацийну сесию.

Вчера о годині 3-ій по полудни розпочало ся засіданє палати послів. Відчитано внесеня і інтерпеляциї, по чім п. Міністер краєвої оборони вніс предложенє о рекрутах, а п. Міністер скарбу о кредиті на дорожняний додаток для урядників і слуг державних як також зміну закона о державних урядниках. Відтак ухвалила палата два пильні внесеня пп. Соботки і Ґесмана і на тім засіданє закрито. Слїдуюче відбуває ся нині.

З Тегерану наспіла вчера рано вість, що шах перский, який — як звістно — від довшого часу нездужав, помер передвчера, дня 8 с. м. о 11 годині в ночи. Шах Мусаффер-Еддін, послідний абсолютний володітель Персиї, був другим сином шаха Наср-Еддіна, а пятим монархом з монґольско-татарскої династиї Каджарскої. Молодість перевів в гаремі вітця, де набув дуже поверховного вихованя. Відповідно до перских звичаїв удав ся відтак для доповненя образованя до Табріс, а рівночасно отець підніс его на становище ґенерального ґубернатора провінциї Асрбейжан. Бистроумний і жадний знаня покликав Мусаффер-Еддін до себе мірзу Низама, бувшого ученика політехнічної школи в Парижи, аби під его проводом виучив ся французского язика, математики, пізнав історию, ґеоґрафію, історию літератури і науки природні. Рівночасно займав ся дуже ревно обовязками свого уряду. Повірена его опіці провінция Асрбейджан дійшла завдяки єму до небувалого добробиту, а заслужив ся він також не мало заснованєм для своєї провінциї войскової школи на европейский лад. Правлінє державою обняв Мусаффер-Еддін дня 6. мая 1896 р., а розпочав его від виданя великодушних толеранцийних указів. Помилував політичних вязнів, зніс діймаючий податок від хлїба і мяса. Жидам перским привернув свободу, котрої позбавили їх его попередники. О бувшім своїм учителю Низамі не забув, зробив его міністром публичних робіт. Для піднесеня просьвіти серед народу сам заснував товариство, котре до кількох літ дало Персиї сотки шкіл, домів притулку і захоронок для сиріт. Касї того товариства давав шах кождого року по 250.000 корон з своїх приватних фондів. Взагалї піднесенє культури в державі було ідеалом, до котрого померший шах стремів неутомимо. В тій цїли перске правительство висилало звиж 200 молодців до столиць Европи, аби они виучивши ся там, ширили відтак просьвіту в вітчині. Своїх синів образував шах також за границею; два з них довгі літа побирали науки в Терезиянум у Відни. В кінци для довершеня всего надав свому краєви конституцию. — Так отже в історії Персиї той шах, звістний також в Европі з своїх кількох подорожий, заслужив собі на одно з перших місць, бо справді довершив великих річий і до великих цїлий стремів. Наслїдство по Мусаффер-Еддіні обнимає его найстарший син Могамед Алі Мірза, доси ґубернатор Асрбейджачу. Новий шах прибув вчера рано до палати в Тегерані, приниманий з почестями належними шахови. Єго коронация має відбути ся дня 2 лютого с. р.

Новинки.

Львів, дня 10-го січня 1907

— **Відзначеня.** Є. Вел. Цїсар надав бурмістрови в Городку ягайл. Фр. Бобовскому кавалерский хрест ордера Франц Йосифа; радникови Двору Ів. Касишпаковн кавалерский хрест ордера Леопольда; старшому радникови скарбовому Тад. Клюсікови титул і характер радника Двору і радникови скарбу Тад. Сколїмовскому титул і характер старшого радника скарбу.

— **Іменованя.** Висший суд краєвий у Львові іменував старшими официяламн канцелярийними ad personam в IX. класї ранги официялів канцелярийних з полишенєм їх в дотеперішних місцях службових: Мих. Крушельницкого в Перемишли, Стан. Валькевича в Нижанковичах, Едм. Скульского у Львові, Войт. Базяка в Золочеві, Ів. Лавровского в Долинї, Брон. Конасевича в Самборі, Каз. Ів. Шварца в Рогатинї, Брон. Децу в Глинянах, Юл. Вуйціка у Львові, Стан. Ант. Берґера у Львові, Мар. Ґрошка в Тернополи, Ант. Мезеру у Львові Ів. Квочиньского в Сяноку, Стеф. Ем. Домразка в Бурштинї, Ів. Мар. Палїй Пшигоцкого у Львові, Йос. Вестфалевича у Львові, Тад. Стебельского в Перемишли, Йос. Раймаєра в Микулинцях, Мавр. Морецкого в Коломиї, Мар. Тустановского, Людв. Фіберта і Ферд Бобрика у Львові, Никол. Махлая в Вірчи і Алой. Тарнавского в Коломиї.

— **Іспити кваліфікацийні.** Подаия о позволенє здавати іспити кваліфікацийні в реченци лютовім перед комісиєю іспитовою для учителів шкіл народних і виділових у Львові, треба відповідно удокументовані вносити до дирекциї комісиї найпізнїйше до 9 лютого с. р. О реченци, коли розпічнуть ся іспити, будуть інтересовані особи повідомлені у відповіднім часї.

— **Дрібні вісти.** Два случаї тифу сконстатовано на Личакові, а то в домі при ул. Гловіньского і в домі при ул. Цетнерівскій. Недужих відставлено до шпиталю. — Загальний рух на шляху Вигода-Долина заведено на ново з днем 9 с. м. поїздом ч. 1952. — Юлій Раях, правительственно уповажнений ґеометра в Тернополи, зложив приписану присягу дня 21 грудня 1906. — П. Ґізеля Кофлер замешкала при ул. Сикстускій ч. 23 згубила вчера на ул. Академічній або Голубячій шнурок перел вартости 600 до 800 корон. Хто би знайшов і вернув, дістане 60 корон нагороди. — В Букарешті відобрав собі житє дня 1 с. м. 70-лїтний адвокат Ґіка Капитанеску в той спосіб, що облив ся цїлий нафтою а відтак підпалив ся.

— **Товариство „Народна Гостинниця"** розписує конкурс на артистичний афиш, в якім має бути з'ображений вид цїлого дому в обрамованю в народнім стилю. Кромі загального виду пожадані є деякі замітнїйші подробицї з готелевих або реставрацийних саль „Нар. Гостинниці". Працї заосмотрені знаком автора належить внести найдальше до дня 20 січня 1907 до 12 години в полудне в канцеляриї товариства (Львів, ул. Костюшка ч. 1), а в долученій замкненій коперті подати свою точну адресу. Величина образу має бути около 50—80 цм. За три найлїпші працї призначено нагороди в висоті 75 К, 50 К і 30 К. Нагороджені працї остають власностию товариства. Ненагороджені працї будуть могли відобрати собі автори по оголошеню висліду конкурсу.

— **Річні загальні збори товариства „Народна Лїчниця"** у Львові відбули ся при кінци мин. року в салї духовної семинариї. Звіт з дїяльности товариства, який розіслано перед зборами членам, виказує, як ся інституция для несеня помочи терплячій і убогій часто суспільности правильно і гарно розвиває ся. Про те найлїпше сьвідчить постійний і сильний зріст фреквенциї хорих так, що зайшла потреба розширити круг дїяльности Лїчницї через отворенє двох нових відділів для недуг носа, горла і ушний, та недуг шкірних, так що нині она має вже вісім відділів: кромі згаданих два для недуг внутрішних, по одному для недуг жіночих, дїточих, очних і відділ хірурґічний. В мин. роцї всіх хорих було 5.393 (о 569 більше від попередного року), яким уділено около 16.200 ординаций; членів добродїїв було 18, звичайних 460. — Збори отворив голова ради товариства крилошанин о. Чапельский. Вказав

звали Гобарттавн (Hobarttown — місто Гобарта) по імени льорда Гобарта, тодїшного секретаря державного для анґлійских кольоний. Се був початок теперішного міста Гобарт, столиці Тасманії.

Ще з кінцем згаданого року вислано на острів сильнїйшу залогу і анґлійских вязнів, котрих там мали уживати до роботи. Побудовано зараз хати, позасівано поля та позасаджувано дерева овочеві; все удало ся знаменито. Ту основано карну кольонію і вже в 1808 р. привезено сюди около 2000 арештантів. Небавком почали приїздити сюди вільні поселенцї. В 1810 р. виходила вже в Гобарттавн що чотирнайцять днів ґазета а в 1816 вивезено звідси до Новополудневої Валїї перше збіже. В 1834 р. було в новій кольониї вже 12.000 жителїв, котрі займали ся головно управою ріллї і годівлею овець а відтак і ловлею китів. Під ту пору числено вже 170.000 овець, 35.000 штук рогатої худоби, 550 коний і 5000 свиний. Пшениця, котра тут знаменито удавала ся, а відтак вовна і солене мясо стались були найважнїйшими артикулами вивозової торговлї.

За ґубернатора Артура кольонія розвинула ся дуже борзо і значно. Відносини тасманьских кольоністів до матерної кольониї впорядковано і управильнено посілости ґрунтові. Підчас коли давнїйше міряно землю псами в той спосіб, що привязувано псови до хвоста шнур та підгонювано его батогом доти, доки ще міг бічи і ту зроблену ним дорогу називано милею, поміряно тепер землю як слїд і пороздїлювано між кольоністів. В 1836 р., коли ґубернатор Артур виїхав з краю, було тут вже 40.000 поселенців а доходи з кольониї виносили 100.000 фунтів штерлїнґів річно. За ґубернатора Франкліна число вязнів в карній кольониї дійшло було до 20.000, аж остаточно в 1851 р. заказано зовсім привозити за кару людий з матерного краю на Тасманію. В 1857 року заведено вже в Гобарттавн телеґраф і ґазове осьвітлєнє. Коли відтак відкрито поклади золота і срібла та коли в лютім 1874 р. отворено першу зелїзницю на острові, розвиток Тасманії був на будучність вже забезпечений.

А щож стало ся з первістними жителями острова?

„Тут був нарід зі здібностями до поступу, котрі розвивати знайшов аж тоді нагоду, коли вже було запізно — так сказав анґлійский учений Воллес о первістних жителях Тасманії, забувши очевидно на то, що Анґлійцї винищили той нарід, заким він ще міг із свого первістного, дикого стану видобути ся. Один з давних піонїрів кольонізациї, коли его спитали о причину, задля якої Маорі, первістні жителї Тасманії так дуже зменшають ся, відповів: А що нас то обходить, нам треба сильної европейскої породи людий а не мішанців. Було би лїпше, як би Маорі таки зовсім щезли! А щож Іспанцям з того — додав він з тріюмфуючим усьміхом, що они помішали ся? Не принесло їм нїякого хісна.

Виходячи з повисшої засади, нищили Анґлійцї первістних жителїв Тасманії доти, доки їх таки зовсім не винищили. За мало їм було того, що убивали нешкідливих дикунів в отвертій борбі; тим ще не були би їх так борзо винищили; але они забирали їм найлїпші їх ґрунти, нищили їм їх лїси і поля, де они ловили собі зьвірину а наконець зачали їх ще й троїти горівкою та розпустою. На острові можна було таких дикунів як Маорі тим борше і лекше винищити, що они не мали де втїкати як н. пр. Індияни в Америцї. Від 1824 р. почали були Анґлійцї таки систематично нищити тасманьских туземців. Тоді то розпочала ся була т. зв. чорна війна. Ґубернатор Артур завів був в 1830 р. рід загального ополченя між кольоністами. Хто помагав добре нищити дикунів, діставав надїли землї. Через цїлий острів мав бути утворений довгий ряд збройних людий, котрі мали гнати перед собою Маорів і їх убивати або ловити і заковувати в кайдани. Головна кватира тих лїтаючих відділів була в Отленд (Oatland), де були на складї карабіни, 30.000 набоїв картачевих, 3.000 пар кайданів і великі запаси провянту. В цїлім краю оголошено воєнне право. Командант того войска, майор Дуґляс, подїлив его на 11 дивізий і розпочав ся воєнний похід, котрий тревав шість недїль, коштував 300.000 фунтів штерлїнґів і закінчив ся тим, що зловлено двох Моарів; всі прочі повтїкали через довгий а рідкий ряд тої пагінки. (Дальше буде).

на гарний розвиток інституциї, яка однак, стоячи майже виключно на жертволюбивости одиниць, відповідно до своєї діяльности розпоряджує за слабими материяльними средствами. А коли мимо того сповнила свою задачу, то се в першій мірі завдячує свому Покровителеви ВПреосьв. Митрополитови Андреєви, якому збори за те подякували повстанем з місць. Відтак під проводом о. митрата Туркевича зібрані приняли звіт ради надзираючої, дирекциї і комісиї контрольної, та уділили управі товариства абсолютоpию. На слідуючий рік вибрали через акламацию головою ради товариства на ново о. Чапельского, а членами ради пп.: Ем. Гленецкого (заст. голови), Р. Цеглиньского, о. І. Рудовича (касиєр), Н. Лятошиньского, М. Павлишака, о. П. Боцяна (секретар), а їх заступниками: П. Максимовича, о. Н. Ґалянта, М. Стоцкого; до контрольної комісиї І. Гофрика, Гр. Грозика і В. Левицкого. Від зібраних членів проф. Цеглиньский висказав щиру і горячу подяку всім пп. лікарям, які з великодушною ревностию і безкористовно працювали в лічници, а іменно Вп.: директорови Е. Озаркевичеви і др. М. Вахнянинови (нед. внутрішні), заступникови директора, др. В. Гукевичеви (нед. діточі), др. Брайтерови, п-ні др. Кальмус-Шнайдерової і п. С. Мрок (нед. жіночі), п ам операторам др. К. Вільчкови і др. С. Щурковскому, др. В. Райсови (нед. очні), др. С. Заблоцкому (нед. носа, горла і ушний), др. П. Чачковскому (нед. шкірні) — що збори однодушно приняли оплесками і повстанем з місць на доказ вдячности своєї і тисячів добром обовіяних сердець. По близших поясненях директора др. Озаркевича, взглядом діяльности лічници і єї дальшого розширеня в виду конечної потреби шпиталика, ляборатoриї хемічної, мікроскопичної і бактерийольоґічної, слідували внесеня членів взглядом касового діловодства, інвентаризациї, движимостий і деяких змін в статуті.

— **Месть дозорця камениці.** Властителька камениці при ул. Кармелітскій ч. 8 у Львові відправила дозорця тої камениці, а той зі злости помстив ся за то в той спосіб, що затопив каменицю: в однім з помешкань зложенім з 7 комнат отворив на ніч водопроводи. В наслідок того вода зібрала ся в такій скільности, що залила ціле помешкане майже на метр високо, та перемочила помости і стелі в низших помешканях. В той спосіб наробив він Ґінеберґовій шкоди на 400 К. Метивого дозорця арештовала поліция.

— **Наслідки пияньства.** Коло рампи зелізничої на ул. Жовківскій їхав з набором візник Іван Щудло, а що був запитий до безтяму, стратив рівновагу і впав з воза під колеса так нещасливо, що не лиш покалічив ся тяжко на тілі, але й дістав потрясеня мозку. Прохожі задержали коні і завізвали на поміч поготівлю ратункову, котра подала Щудлі першу поміч, а відтак відставила до шпиталю в такім стані, що есть лиш слаба надія, що він буде жити. — З Черновець доносять знов: Недалеко будинків на фільварку в Загорбах, пов. кіцманецкого знайдено сими днями тіло двірского коваля, Івана Балицкого. Судово-лікарска обдукция ствердила смерть в наслідок замерзаня. Есть річию майже певною, що Балицкий замерз в нетверезім стані, бо при нім найдено надпиту фляшку горівки, а сліди в снігу показували, що він ідучи падав кілька разів.

— **Богата жебрачка.** З Парижа доносять: В Шінон, в бідній хатині знайдено онogди 79 літну жебрачку Августу Боріс не живу. Лікарі ствердили, що бідна старуха померла з голоду і студени. Коли опісля в хаті зроблено ревізию, знайдено серед шмат, на котрих жебрачка спала, 300.000 франків в цінних паперах.

† **Померли:** О. Матей Вариляк, парох в Смільні коло Бродів, дня 2 с. м. рано в 75-ій році житя а 45-ім сьвященства: — Мария з Шмігельских Купякова, жена о. Теодора Куряка, пароха в Тлустім к. Заліщик, дня 3 с. м. у Львові, в 31-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 10 січня. На нинїшнім засїданю палати послів пос. Романчук зголосив пильне внесене в справі нещасть елементарних. П. мінїстер краєвої оборони предложив проєкти зміняючі закони з 27 цьвітня 1887, з 3 цьвітня 1891 і з 28 марта 1893 в справі заосмотреня вдовиць і сиріт по официрах і ґажистах без ранґи в маринарці, краєвій обороні і в загальнім ополченю.

Відень 10 січня. W. Ztg. оголосила санкционований закон о реформі аптикарства.

Відень 10 січня. З причини смерти ґановерскої королевої баль двірский заповіджений в Будапешті на 12 с. м. відкликано.

Ґмунден 10 січня. Вчера по полудни о годинї пів до 4 померла тут королева ганноверска.

Берлин 10 січня. До часописий доносять з Ганновера, що з причини смерти королевої Мариї вчерашне представлене в королївским театрі на приказ цісаря Вільгельма відкликано.

Петербург 10 січня. В ч е р а о 9 год. р а н о у б и т о в и с т р і л а м и з р е в о л ь в е р а н а ч а л ь н о г о п р о к у р а т о р а в о й с к о в о г о ґ е н. П а в л о в а.

Петербург 10 січня. (П. А.) Ґен. Павлова убито на подвірю будинку висшого трибуналу войскового, де находить ся урядове помешкане Павлова. Виновник замаху перебраний за підофіцира інтендантури стрілив три рази з револьвера до Павлова, котрий ранений на смерть небавком погиб. Убийник пустив ся в поблизьку улицю, стріляючи за собою. Від куль згинули два вояки поліцийні і 1 хлопець. Убийника зловлено.

Петербург 10 січня. (П. А.) Убийник Павлова був перебраний за підрядного урядника войскової канцеляриї і ніс експедицийну книгу з рецепісами та пакети адресовані до властий адмінїстрацийних. Завдяки перебраню удало ся єму зайти до середини будинку суду войскового, де в городі Павлов як-раз проходжував ся. Убийник стрілив до Павлова шість разів. Три кулї поцілили Павлова в груди і він небавком погиб. Утікаючи перед погонею убийник, заосмотрений в два револьвери, стрілив ще 17 разів. Коли єго зловлено, не хотів відповідати на питаня. Хто він, доси ще не знати.

Петербург 10 січня. (П. А.) Зачувати, що крім арештованого а перебраного в мундур войсковий нїби студента, котрий убив старшого прокуратора войскового Павлова, ходить також дуже богато инших революціонїстів в мундурах офіцирских і взагалї войскових. Богато революціонїстів мало перебрати ся в мундури, особливо же визначних полків. В послїдних часах арештовано якогось незвістного чоловіка в мундурі гродненьских гузарів. Деякі прояви кажуть побоювати ся, що рух терористичний прибирає небезпечні розміри.

Петербург 10 січня. Бувший оберпрокуратор сьв. Синоду, Победоносцев, занедужав на тяжке запалене легких.

Міньск 10 січня. На дорозї з Бобруйска до Свислоча напали розбишаки на купців вертаючих з товарами. Трох з них убито, двох тяжко зранено. Гроші і часть товарів розбишаки забрали.

Курс львівский.

Дня 9-го січня 1907	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	582·—	592·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	160·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	578·—	583·—
Акциї фабр. Лициньского в Сяноку.	330·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов. . . .	110·50	111·20
Банку гіпот $4\frac{1}{2}$%	100·50	101·20
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краєв.	101·—	101·70
4% листи застав. Банку краєв. .	98·10	98·80
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·80	—·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ літ.	98·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	98·20	98·90
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·60	100·30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$% . .	100·70	101·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	97·50	98·20
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·50	98·20
„ м. Львова 4% по 200 кор.	96·—	96·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	88·—	94·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	46·50	48·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	27·50	29·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	57·—	59·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	22·60	24·60
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·22	11·42
Рубель паперовий	2·49	2·52
100 марок нїмецких	117·30	117·90
Доляр американьский	4·80	5·—

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).